

Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΝΩΣΕΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Χαρ. Τρικούπη 7α, 106 78 ΑΘΗΝΑ
τηλ: 210-88.16.583 e-mail: emdydas@tee.gr URL: www.emdydas.gr

Αθήνα, 08/04/2026

Αρ. Πρωτ. : 9880

Θέμα: Σχόλια για το Νομοσχέδιο του ΥΠΕΝ

Όπως διαπιστώσαμε στο [σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας](#) με τίτλο: «Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας για τη χρήση και την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές – Ενσωμάτωση Οδηγίας (ΕΕ) 2023/2413, Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1405 και μερική ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1788 – Ρυθμίσεις για την αγορά ενέργειας – Πολεοδομικές ρυθμίσεις – Διατάξεις περιβαλλοντικής και δασικής προστασίας – Ρυθμίσεις για την οργάνωση και την επαρκή στελέχωση του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και λοιπών φορέων εποπτείας του», περιλαμβάνεται οι παρακάτω ρυθμίσεις για τις οποίες θα θέλαμε να καταθέσουμε το σχολιασμό μας:

Α. Εξαίρεση από τη συμμετοχή στους κύκλους κινητικότητας των υπαλλήλων των Επιθεωρήσεων Εφαρμογής Δασικής Πολιτικής – Τροποποίηση άρθρου 51Α ν. 4915/2022 (Άρθρο 97). Με το άρθρο αυτό **παρτείνεται από το ΥΠΕΝ, για δύο ακόμα χρόνια, η άδικη εξαίρεση των εν λόγω Υπαλλήλων από τους κύκλους της κινητικότητας**, τη στιγμή που το ίδιο το Υπουργείο οφείλει να στελεχώσει επαρκώς τις συγκεκριμένες Υπηρεσίες. Για δε τους Μηχανικούς που υπηρετούν στις Δασικές Υπηρεσίες ο αποκλεισμός αυτός γίνεται διπλά άδικος, διότι όπως έχουμε αναφέρει και στο παρελθόν, βιώνουν μια συνεχή θεσμική υποβάθμιση στις θέσεις ευθύνης, στα δικαιώματά τους, στο ανθυγιεινό επίδομα κοκ. Ζητάμε να διορθωθεί η παραπάνω άδικη εξαίρεση.

Β. Με το άρθρο 98 με τίτλο «Εξορθολογισμός επιτρεπόμενων χρήσεων σε προστατευόμενες περιοχές – Τροποποίηση άρθρου 19 ν. 1650/1986», **εισάγεται για πρώτη φορά τη δυνατότητα πολεοδομικού σχεδιασμού σε τμήματα των περιοχών Natura**. Η νομοθεσία έχει εδώ και πολλά χρόνια προβλέψει ότι οι περιοχές Natura 2000 όταν οριοθετούνται θα πρέπει να χωρίζονται σε τέσσερις ζώνες, ανάλογα με τη σημασία τους: από τη ζώνη απόλυτης προστασίας, τον πυρήνα δηλαδή της προστατευόμενης περιοχής, έως την περιφερειακή ζώνη («ζώνη βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων») στην οποία επιτρέπονται πολλές ανθρώπινες χρήσεις. Η παρέμβαση, που τροποποιεί το άρθρο 19 του Νόμου 1650/1986, περιορίζεται στις Ζώνες Βιώσιμης Διαχείρισης (Ζώνη Δ) και με τη ρύθμιση αυτή το **ΥΠΕΝ** επιτρέπει πλέον και την πολεοδόμηση (δηλαδή την οικοπεδοποίηση και το χτίσιμο) τμημάτων των ζωνών αυτών, εφόσον βρίσκονται σε επαφή με περιοχές εντός σχεδίου ή ορίων οικισμού (το όριο πόλεων ή χωριών). Η επέκταση του σχεδίου πρέπει να προβλέπεται και να τεκμηριώνεται από το τοπικό ή ειδικό πολεοδομικό σχέδιο υπό κάποιες προϋποθέσεις: για παράδειγμα, να είναι «συμβατή» με τη μελέτη που εκπονείται για την προστατευόμενη περιοχή (Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες) και να μην ξεπερνάει το 20% της ζώνης. Με

βάση το νέο αυτό πλαίσιο, αναδιαμορφώνεται συνολικά η χρήση της γης μέσα στις προστατευόμενες περιοχές και τι σημαίνει αυτό για την αγορά, τις τοπικές οικονομίες και τις επενδύσεις.

Γ. Τέλος με το παρόν Νομοσχέδιο, το ΥΠΕΝ επαναφέρει ή παρατείνει έως το τέλος του 2027 πολλές διατάξεις από τον ν. 4280/14, για τη νομιμοποίηση παράνομων δραστηριοτήτων σε δάση. Ανάμεσα σε αυτές η κατασκευή κάθε είδους κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, ναών, μετοχιών, μονών, παρεκκλησίων και προσκυνημάτων, χιονοδρομικών κέντρων με τις εγκαταστάσεις τους, έργων που εξυπηρετούν ανάγκες ύδρευσης, αθλητικών εγκαταστάσεων δήμων, κατασκηνώσεων, ορειβατικών καταφυγίων, τουριστικών εγκαταστάσεων που κατασκεύασαν ο ΕΟΤ ή η ΕΤΑΔ ή... ιδιώτες στους οποίους είχε παραχωρηθεί δικαίωμα τουριστικής αξιοποίησης. Επίσης επαναφέρεται η δυνατότητα των δήμων να νομιμοποιήσουν παράνομες κατασκευές σε πάρκα και άλση.

Οι παραπάνω προβλέψεις ζητάμε να αποσυρθούν και να επανεξεταστούν σε διάλογο με τους εμπλεκόμενους φορείς

